

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/115/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200826
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Hvišč, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7018200826.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach ako správny súd v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Hvišča, PhD. a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Jany Raganovej, v právnej veci žalobcu: U. S. Steel Košice, s.r.o., Vstupný areál U. S. Steel, Košice, práv. zast.: DLA PIPER WEISS-TESSBACH Rechtsanwältte GmbH, organizačná zložka, Suché mýto 1, Bratislava, na základe splnomocnenia práv. zast.: JUDr. Dr. Michaela Stessl, advokátka, s.r.o., Suché mýto 1, Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 375273/2018 zo dňa 02.07.2018, takto

rozhodol:

I. Správny súd rozhodnutie Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 375273/2018 zo dňa 02.07.2018 a rozhodnutie mesta Košice č. MK/B/2018/051311/MK/B/2018/00191986/09 zo dňa 04.04.2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

II. Žalobcoví p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Všeobecnou správnu žalobou doručenu súdu dňa 12.09.2018 sa žalobca prostredníctvom právneho zástupcu domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 375273/2018 zo dňa 2.7.2018, ktorým žalovaný ako správny orgán druhého stupňa rozhodol podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) tak, že rozhodnutie Mesta Košice č. MK/B/2018/051311/MK/B/2018/00191986/09 zo dňa 04.04.2018, ktorým bol v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 a § 63 daňového poriadku a § 2 Všeobecne záväzného nariadenia mesta Košice č. 132 o miestnych daniach v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „VZN č. 132“) vyrubený rozdiel dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie roku 2012 v sume 0,00 eura, potvrdil.

I. Administratívne konanie

2. Daňový subjekt podal dňa 31.01.2012 Mestu Košice daňové priznanie na rok 2012, vyplnené dňa 27.01.2012 za nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v k. ú. Železiarne. Daňový subjekt v V. oddiele - Sumarizácia uviedol, že daň za 1 482 pozemkov (riadok č. 01) predstavuje sumu 348 254,30 eura a daň za 1 323 stavieb (riadok č. 03) predstavuje sumu 3 906 982,637 eura (riadok č. 04). Daň z nehnuteľností celkom, ktorú daňový subjekt vypočítal v sume 4 255 236,937 eura (riadok č. 07, po zaokrúhlení v zmysle zákona predstavuje sumu 4255 236,93 eur (riadok č. 08), Daňový subjekt zároveň vyhlásil, že všetky údaje uvedené v daňovom priznaní sú správne a úplné, čo potvrdil svojim podpisom.

3. Správca dane, Mesto Košice, rozhodnutím č. 8/2012/185298/8/2012/00111907-09, zo dňa 27.02.2012, vyrubilo daňovému subjektu na základe údajov o nehnuteľnostiach, uvedených v daňovom priznaní podanom na rok 2012, daň z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie roku 2012, a to v sume 4 255 236,93 eur. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.03.2012.

4. Listom č. B/2016/173299/240695, zo dňa 30.11.2016, správca dane oznámil daňovému subjektu výkon daňovej kontroly dane z nehnuteľností za zdaňovacie obdobia rokov 2012, 2013, 2014, 2015 a 2016, so začiatkom dňa 03.01.2017. Správca dane dňa 13.02.2017 vyhotovil protokol o daňovej kontrole č. MK/B/2017/061619/85466, v ktorom uviedol súpis kontrolovaných dokladov, preukázané kontrolné zistenia a vyčíslil rozdiel dane na rok 2012 v sume 0,00 eur. Protokol o daňovej kontrole spolu s výzvou č. MK/B/2017/061619/94478, zo dňa 13.02.2017, na vyjadrenie sa k protokolu o daňovej kontrole, prevzal daňový subjekt dňa 23.02.2017.

5. Daňový subjekt vo vyjadrení k protokolu o daňovej kontrole zo dňa 10.03.2017 uviedol, že vychádzajúc z rozhodnutí katastrálneho úradu z roku 2007 a 2013, definitívne potvrdených Najvyšším súdom Slovenskej republiky, ktorého účinky nastávajú spätne, správcom dane ani v rokoch 2012 až 2016 nemohlo byť pre sporné územie Mesto Košice a že jediným oprávneným daň z nehnuteľností za toto územie vyberať je v uvedených zdaňovacích obdobiach Obec X.. Preto daňový subjekt podal podľa § 16 ods. 4 písm. a) daňového poriadku dodatočné priznania, nakoľko daň uvedená v daňovom priznaní má byť nižšia. Daňový subjekt ďalej na 5. strane vyjadrenia vyčíslil rozdiel dane (preplatok) na jednotlivé zdaňovacie obdobia rokov 2012 až 2016.

6. Správca dane vydal dňa 12.06.2017 rozhodnutie č. MK/B/2017/061619/MK/B/2017/00209492/09, ktoré bolo žalovaným na základe odvolania žalobcu zrušené a vec vrátená na nové rozhodnutie. Následne mesto Košice dňa 04.04.2018 vydalo rozhodnutie č. MK/B/2018/051311/MK/B/2018/00191986/09, ktorým v zmysle ustanovenia § 68 ods. 5 a § 63 daňového poriadku zákona a § 2 VZN č. 132 vyrubilo daňovému subjektu rozdiel dane z nehnuteľností na zdaňovacie obdobie roku 2012 v sume 0,00 eura. Daňový subjekt sa voči rozhodnutiu č. MK/B/2018/051311/MK/B/2018/00191986/09 zo dňa 04.04.2018 odvolal podaním zo dňa 25.04.2018, o ktorom rozhodol žalovaný tak, že rozhodnutie potvrdil.

7. Žalovaný v rozhodnutí č. 375273/2018 zo dňa 02.07.2018, ktoré je predmetom tohto konania, ktorým potvrdil rozhodnutie mesta Košice č. MK/B/2018/051311/MK/B/2018/00191986/09 zo dňa 04.04.2018 zhrnul právne okolnosti, ktoré nastali pred a po vydaní predmetného rozhodnutia. Podstatou týchto okolností je priebeh administratívneho konania na Okresnom úrade Košice - okolie, katastrálny odbor, ktorý prvýkrát rozhodol o návrhu Obce X. zo dňa 10.03.1997 na vydanie rozhodnutia o zmene priebehu hranice Mesta Košice a Obce X., spočívajúcej vo vrátení časti územia z katastra Mesta Košice do katastra Obce X. rozhodnutím č. H-2/97/d-Bj zo dňa 20.10.2004, ktorým návrh obce zamietol. Obec X. podala proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok. Krajský súd v Košiciach (podľa tretej hlavy piatej časti OSP) rozsudkom č. 3Sp/8/2005-27 zo dňa 11.04.2006 zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec Správe katastra Košice - okolie na ďalšie konanie. Dňa 20.06.2007 Katastrálny úrad v Košiciach, Správa katastra Košice - okolie, vydal rozhodnutie č. H-2/97/d-Bj (2. rozhodnutie), ktorým na základe návrhu Obce X. rozhodol o určení priebehu hranice medzi Obcou X. a Mestom Košice - Mestskou časťou Šaca a o priebehu hranice medzi k. ú. X. a k. ú. Železiarne v prospech Obce X..

8. Vyššie uvedené katastrálne rozhodnutie bolo na základe opravných prostriedkov niekoľkokrát preskúmané správnym a kasačným súdom v rámci správneho súdnictva a Ústavným súdom, pričom záver právneho posúdenia žalovaného v odôvodnení napádaného rozhodnutia bol: „Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu vydania predmetného rozhodnutia a ani ku dňu vydania tohto rozhodnutia o odvolaní daňového subjektu vo veci sporného územia neexistovalo a neexistuje žiadne právoplatné rozhodnutie iného príslušného orgánu, ktorým by bol správca dane a tiež odvolací orgán viazaný, rozhodujúci je právny stav k 01.01.2012, ktorý je nespochybniteľný a preto neboli a nie sú dôvody na konanie podľa ustanovenia § 61 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov. Správca dane pri vyrubení rozdielu dane zohľadnil existujúci právny stav k 01.01.2012, ktorý svedčí Mestu Košice (ako vyplýva z vyššie uvedeného). Aj táto požiadavka daňového subjektu je preto neopodstatnená.“ (str. 12 ods. 3 žalovaného rozhodnutia).

II. Správna žaloba, vyjadrenie a replika

9. Žalobca v správnej žalobe zopakoval priebeh administratívneho konania a nadväzujúcich konaní (to v konaní sporné nebolo) a zopakoval argumentáciu, ktorú už uplatnil v odvolacom konaní. Podstata argumentácie žalobcu je postavená na námietke: „ (...) mesto Košice bolo povinné v zmysle § 61 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku prerušiť daňové konanie, pretože malo vedomosť o tom, že sa začalo konanie o predbežnej otázke, o ktorej rozhoduje Krajský súd v Košiciach a na toto rozhodnutie súdu (ktoré v súčasnosti ešte neexistuje, lebo súdny proces prebieha) sa viaže procesné konanie správcu dane a v konečnom dôsledku od neho bude závisieť rozhodnutie v posudzovanej daňovej veci. Ak tak neurobil správca dane, mal Žalovaný v odvolacom konaní v zmysle § 61 ods. 6 daňového poriadku prerušiť daňové konanie, pretože rovnako vedel o tom, že sa začalo konanie o predbežnej otázke.“

10. Žalovaný správny orgán sa listom zo dňa 22.11.2018 vyjadril k správnej žalobe, pričom poukázal na to, že žalobca považuje rozhodnutie žalovaného za nezákonné v zásade z rovnakých dôvodov ako v odvolaní. Vo vyjadrení zotrval na rovnakej argumentácii, ktorú použil pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu. Podstata jeho právneho názoru ja obsiahnutá v tvrdení: „Žalovaný preto pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu postupoval podľa ustanovenia § 99 ods. 1 a § 18 ods. 2 zákona č. 582/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (rozhodujúci je stav k 01.01 zdaňovacieho obdobia; na zmeny počas zdaňovacieho obdobia sa, až na výnimky - dedenie a dražba, neprihliada) na základe vyjadrenia orgánu štátnej správy na úseku katastra, z ktorého vyplýva právny stav k 01.01.2012, t. j. miestna príslušnosť v zdaňovacom období roku 2012, a teda konanie v predmetnej veci nemusel prerušiť.“

11. K vyjadreniu žalovaného sa listom (replikou) zo dňa 05.12.2018 vyjadril žalobca, ktorý zopakoval svoje tvrdenie v správnej žalobe o povinnosti správneho orgánu prerušiť daňové konanie, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke.

12. Žalovaný správny orgán sa už k replike nevyjadril, hoci bol správnym súdom riadne vyzvaný.

III. Právny názor správneho súdu

13. Správny súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe podľa ustanovení § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. o Správnom súdnom poriadku (ďalej len „SSP“) a po oboznámení sa s rozhodnutiami žalovaného, podaniami účastníkov konania, so spisovou dokumentáciou žalovaného, dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná a preto jej je potrebné priznať úspech z ďalej uvedených dôvodov.

14. Podľa § 2 ods. 1. SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 135 ods. 1 SSP na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

Podľa ust. § 61 ods. 1 písm. a) zákona č. 563/2009 Z. z. (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov správca dane daňové konanie preruší, ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke.

Podľa ust. § 61 ods. 1 písm. b) daňového poriadku správca dane daňové konanie môže prerušiť, ak sa začalo konanie o inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia alebo je potrebné získať informácie spôsobom podľa osobitného predpisu.

Podľa § 61 ods. 6 daňového poriadku sa ustanovenia o prerušení daňového konania vzťahujú rovnako aj na daňové konanie vedené finančným riaditeľstvom alebo ministerstvom.

Podľa ust. § 22 ods. 1 daňového poriadku ak sa pri správe daní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je správca dane takýmto rozhodnutím viazaný; inak si môže správca dane o takejto otázke urobiť úsudok, alebo dať inému príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

Podľa ust. § 22 ods. 2 daňového poriadku správca dane si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

15. Správny súd dáva do pozornosti rozhodovaciú prax tunajšieho správneho súdu v konaniach, najmä č. k. 6S/67/2018 a č. k. 6S/82/2018 a kasačného súdu v rozsudku sp. zn. 1Sžfk/32/2018 zo dňa 13. septembra 2019, ktorá sa týka rovnakého problému.

16. Správny súd je v zmysle § 134 ods. 1 SSP viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby. Podstata dôvodov správnej žaloby bola tá, že žalobca poukazoval na nemožnosť rozhodnutia správcu dane o vyrubení dane z dôvodu uvedeného v ust. § 61 ods. 1 písm. a) daňového poriadku.

17. Predbežnou otázkou je otázka, ktorá sa vyskytne pri správe daní a od jej posúdenia závisí rozhodnutie vo veci. Ak už bolo vydané právoplatné rozhodnutie vo veci, na základe posúdení vykonaného orgánom príslušným vo veci rozhodnúť, napr. súdom, prípadne iným kontrolným orgánom, správca dane je v konaní týmto rozhodnutím viazaný. Ustanovenie § 61 ods. 1 písm. a) daňového poriadku ukladá správcovi dane obligatórne povinnosť prerušiť daňové konanie (na rozdiel od eventuality v písm. b/ tohto odseku), ak má vedomosť, že sa začalo konanie o predbežnej otázke. Zmysel tohto ustanovenia nie je založený na tom, či existuje v konaní predbežná otázka, ktorá je popísaná v § 22 daňového poriadku, ale či sa už začalo právne konanie o tejto predbežnej otázke a správca dane má vedomosť o takomto začatí. Ak je takýto skutkový stav, potom nastupuje povinnosť rozhodnúť o prerušení konania.

18. Daňový poriadok nepredvída stav, aby o predbežnej otázke mohol rozhodnúť správca dane aj vtedy, ak o predbežnej otázke už rozhoduje iný príslušný štátny orgán a správca dane má vedomosť o tomto konaní. Správca dane môže o predbežnej otázke rozhodnúť len vtedy, ak o tejto predbežnej otázke ešte nerozhodol a ani nezačal konať (§ 22 ods. 1) príslušný štátny orgán a správca dane dokáže túto otázku hodnoverne zodpovedať alebo ak príslušný orgán začal konať o predbežnej otázke, ale správca dane nemá vedomosť, že prebieha takéto konanie (§ 61 ods. 1 písm. a/). Obe možnosti platia v prípade, že sa nejedná o posúdenie či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave fyzickej osoby.

19. Z takto ozrejmeného právneho stavu bolo v konaní potrebné zodpovedať ešte na otázku, či administratívne konanie, od ktorého závisí určenie správcu dane v daňovom konaní (teda vecná príslušnosť), je predbežnou otázkou v samotnom konaní o vyrubení dane. Priebeh katastrálneho konania, ktorý nebol medzi účastníkmi konania sporný je konaním, ktoré determinuje určenie správcu dane, keďže správcom dane je obec, na území ktorej leží nehnuteľnosť. Možno teda bez pochybností právne uzavrieť, že katastrálne konanie, popísané v bode 7. rozsudku, je nevyhnutným konaním, bez ktorého nie je možné určiť správcu dane a teda je to predbežná otázka v konaní o vyrubení dane. Ak nie je vyriešená vecná príslušnosť na konanie, je to taká prekážka, ktorá musí byť odstránená. Nedostatok vecnej príslušnosti spôsobuje nulitu správneho rozhodnutia, preto správny orgán nemôže rezignovať na túto otázku, pretože nulita správneho aktu sa nedá konvalidovať.

20. Podľa § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o miestnych daniach“) na vyrubenie dane z nehnuteľností je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia, sa neprihliada, ak tento zákon neustanovuje inak. V prípade nadobudnutia nehnuteľnosti vydražením v priebehu roka daňová povinnosť vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorom sa vydražiteľ stal vlastníkom nehnuteľnosti alebo prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni schválenia príklepu súdom. Pri zániku vlastníckych práv vydražením daňová povinnosť zaniká posledným dňom mesiaca, v ktorom zanikli vlastnícke práva k vydraženej nehnuteľnosti. Pri nadobudnutí nehnuteľnosti dedením v priebehu roka daňová povinnosť dedičovi vzniká prvým dňom mesiaca nasledujúceho po dni, v ktorom sa dedič stal vlastníkom nehnuteľnosti na základe právoplatného osvedčenia o dedičstve alebo rozhodnutia o dedičstve.

21. Počas administratívneho konania nebolo sporné, že správca dane vedel o predbežnej otázke, no napriek tomu rozhodol tak, že si sám určil svoju príslušnosť na konanie, a to aj v zmysle § 18 ods. 2 zákon o miestnych daniach (pozn. vo výroku preskúmaného rozhodnutia ani rozhodnutia správcu dane takáto norma uvedená nebola). V tejto súvislosti je potrebné dať do pozornosti, že otázka spornosti katastrálnych hraníc obcí, o ktorej už prebieha katastrálne konanie, nie je skutočnosťou v

zmysle § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach, resp. nemôže byť tou skutočnosťou, na ktorú sa neprihliada. Ustanovenie § 18 ods. 2 predvída prípady zmeny vlastníctva k nehnuteľnostiam počas jedného zdaňovacieho obdobia, t.j. po prvom januári, do konca kalendárneho roka. Tieto zákon definuje ako skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre daňovú povinnosť (nie pre právo vyrubiť daň). Skutočnosť, ktorá je rozhodujúca pre daňovú povinnosť je taká skutočnosť, ktorá v priebehu kalendárneho roka môže založiť novú (inú) daňovú povinnosť.

22. V posudzovanom prípade ide o skutočnosť, ktorá sa netýka daňovej povinnosti na strane daňovníka, ale ktorá sa týka práva na vyrubenie dane na strane správcu dane. Inými slovami povedané, ustanovenie § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach neupravuje vecnú príslušnosť správcu dane, ale daňovú povinnosť. Keďže spor o priebeh katastrálnej hranice obcí presahuje jedno zdaňovacie obdobie a nie je právoplatne skončený, nemôže táto skutočnosť spadať do enumerácie § 18 ods. 2 zákona o miestnych daniach. V týchto okolnostiach je potrebné rozlíšiť skutočnosť, ktorá determinuje daňovú povinnosť od predbežnej otázky, ktorou nepochybne je určenie vecnej príslušnosti.

23. K námietke žalobcu, týkajúcej sa neprerušenia konania, správny súd uvádza, že pretože v čase rozhodovania správcu dane a žalovaného vec o priebehu hranice katastrálnych území pred odporcom, Okresným úradom Košice - okolie, katastrálnym odborom nebola právoplatne rozhodnutá (ani ku dňu právoplatnosti rozhodnutia žalovaného - 10.7.2018), ku ktorému dňu súd posudzuje napadnuté rozhodnutie (§ 135 ods. 1 SSP), z dôvodu neexistencie konečného rozhodnutia o priebehu hranice medzi katastrálnymi územiami obcí (rešpektujúc pritom právne závery vyplývajúce z vyššie označenej judikatúry Najvyššieho súdu SR v obdobných veciach), považuje napadnuté rozhodnutie žalovaného za predčasne vydané a je toho názoru, že žalovaný mal prerušiť predmetné konanie do právoplatného skončenia konania o priebehu hranice medzi katastrálnymi územiami špecifikovanými v bode 7 rozsudku, keďže mu ukladá právna úprava (vyššie citované ust. § 22 ods. 1, § 66 ods. 1 a 6 daňového poriadku), a to už len z toho dôvodu, že v čase rozhodovania mal vedomosť o zložitosti posudzovania predbežnej otázky, na ktorú sú rôzne právne názory na všeobecných súdoch, vrátane Najvyššieho súdu, berúc v úvahu aj právne závery Ústavného súdu Slovenskej republiky.

24. Keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného nie je ani dostatočne a zrozumiteľne odôvodnené v časti odvolacej námietky žalobcu týkajúcej sa ním namietaného neprerušenia konania správcom dane, ktorá je aj žalobnou námietkou, preto súd námietku žalobcu týkajúcu sa neprerušenia konania vyhodnotil ako dôvodnú.

25. K žalobnej námietke žalobcu uvedenej v žalobe a týkajúcej sa rizika dvojitého zdanenia správny súd uvádza, že táto je nedôvodná, vzhľadom na zánik práva vyrubiť daň ku dňu 31.12.2017.

26. Preto z vyššie uvedených dôvodov správny súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správcu dane, ktoré vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, a rozhodnutie žalovaného, ktoré je v časti odôvodnenia odvolacej námietky žalobcu týkajúcej sa neprerušenia konania nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c) a d) a s použitím ust. § 191 ods. 3 písm. a) SSP zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

27. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude riadiť sa právnym názorom súdu (§ 177 ods. 6 SSP), zväžiť prerušenie konania (§ 22 ods. 1, § 66 ods. 1 a 6 zákona č. 563/2009 Z. z.) do právoplatnosti rozhodnutia Okresného úradu Košice - okolie, katastrálneho odboru vo veci špecifikovanej v bode 7. rozsudku a potom podľa výsledku súdneho konania, ktoré bude rozhodnuté materiálne právoplatným rozhodnutím všeobecných súdov SR vo veci žalobcu, rozhodnúť novým rozhodnutím, pričom svoje rozhodnutie aj (podľa času vydania nového rozhodnutia a výsledku súdneho konania) náležite odôvodniť.

28. Súd žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi konania, priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania (§ 167 ods. 1 SSP). Podľa ust. § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Senát vo veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná na Krajskom súde v Košiciach v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia krajského súdu. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak má sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.